

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

Bfv.II.805/2009/5.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, a 2009. év december hó 3. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A testi sértés büntette miatt a terhelt ellen indított bűnügyben a terhelt és védője által bejelentett felülvizsgálati indítványt elbírálva, a Mezőkövesdi Városi Bíróság 5.B.13/2008/17. számú ítéletét, valamint a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 3.Bf.1227/2008/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

I. A Mezőkövesdi Városi Bíróság 2008. év június hó 19. napján kihirdetett 5.B.13/2008/17. számú ítéletében a terhelt bűnösségét súlyos testi sértés büntetében (Btk. 170. § (1) és (2) bekezdése) állapította meg, amiért őt 5 hónapi börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette.

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság 2009. év április hó 7. napján meghozott 3.Bf.1227/2008/6. számú ítéletében a városi bíróság ítéletét annyiban változtatta meg, hogy a terhelt cselekménye megnevezését testi sértés büntetére

helyesbítette és a terhelt terhére megállapított bűnügyi költség összegét módosította.

A városi bíróság ítéletének tényállása szerint a kikötő üzemeltetője a sértett. A terhelt baráti társasággal a csónakkikötőnél tartózkodott. 17 óra körüli időben távozni akartak. A terhelt a tulajdonát képező gépkocsival a gátról a csónakkikötő területére ment, hogy ott megforduljon. A csónakkikötőben kenukat, csónakokat tárolnak, s a terhelt a gépkocsival a kenuk mögé hajtott.

A sértett csónakkal a vizen tartózkodott, amikor észlelte, hogy a gépkocsi a gáton lefelé tart, az ott tárolt kenuk, csónakok felé. A sértett miközben hangosan kiabált a terhelt felé, csónakjával a kikötőhöz ment, majd még mindig kiabálva a csónakból kiszállt, s a terhelt által vezetett gépkocsihoz szaladt, félve attól, hogy a terhelt az ott tárolt kenuknak hajt.

A terhelt ekkorra a kenuk és egy fa közé tolatott, s mivel az árok miatt elmenni sem tudott volna, kiszállt a gépkocsiból. Az ordítva felé rohanó sértettet minden előzmény nélkül két-három alkalommal, ököllel arcul ütötte. A sértett az ütés hatására térdre esett, arca erősen vérezni kezdett. Azért, hogy a terhelt további bántalmazását elkerülje, megpróbálta lefogni a terhelte, deréktájon átkarolta, eközben megkarmolta. Ekkor már a terhelt barátai is a helyszínre érkeztek, őket szétválasztották. A sértett a fóliasátorba lépve egy cölöpverőt fogott a kezébe, miközben a terhelt baráti társasága a kocsiba beülve távoztak.

A sértettet a helyszínre érkező mentősök a megyei kórház Traumatológiai Osztályára szállították.

A sértett a terhelt bántalmazása következtében 8 napon belül gyógyuló - a hajas fejbőr repesztett bőrsérülését, a bal arcfél zúzódását, a bal felső VII-es fog részleges törését, valamint a felső fogsor elülső hat fogának (mindkét szemfog és négy metszőfog) meglazulásos sérülését szenvedte el. Ez fogászati rögzítést igényelt, mely sérülés gyógytartama 8 napon túli, a tényleges gyógytartam kb. 3 hét. A sértettet a fogorvos 2006. év július hó 27. napján látta el, hat felső frontfog sínezését, rögzítését végezte el. Ellenőrző vizsgálatok során a rögzítés egy része eltávolítható volt, de még 2007. év májusában is a sértett két fogának újbóli sínezésére került sor. A bal alsó VII-es fog koronájának részleges letörése utáni állapot állapítható meg, stabil frontfogakkal, ugyanakkor körülírt fogínygyulladás keletkezett. A sérült fogak eltávolítására nem került sor, ezért maradandó fogyatékoság vagy súlyos egészségromlás nem következett be.

A terhelt a bal kézhatáron IV. ujj alapízülete magasságában fognyomnak megfelelő sérülést szenvedett, melyből gennyes váladék ürült. A sérülés, a gyulladásos szövődmény gyógytartama a 8 napot meghaladja, a tényleges gyógytartam kb. 6 hét. A sérülést elülső metszőfogakra irányuló ökölcsapás eredményezte, s a szájüregben levő gennykeltő kórokozók a mélyebb szövetekbe kerülve okozták a gyulladást.

A másodfokú bíróság ítélete a városi bíróság ítéletének a történeti tényállást érintő részét nem módosította.

A városi bíróság ítéletében a terhelt "önvédelemre" hivatkozó védekezését nem fogadta el, a tényállást a sértett egyéb bizonyítékokkal alátámasztott előadására alapította.

A megyei bíróság másodfokú ítéletében rámutatott, hogy a védelmi fellebbezés a terhelt bűnösségét a tényállás támadásán keresztül vitatta, az irányadó történeti tényállás alapján azonban sem a jogos védelmi helyzet, sem annak túllépése nem volt megállapítható.

II. A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a terhelt és védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt. Felülvizsgálati indítványát a védő a Be. 416. § (1) bekezdés a) és b) pontjára alapította. Arra hivatkozott, hogy a terhelt jogos védelmi helyzetben cselekedett, ezért az eljáró bíróságok bűnösségét anyagi jogszabálysértéssel állapították meg.

A Legfőbb Ügyészség BF.2409/2009. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben a törvényben kizártnak, részben alaptalannak találta és a jogerős határozatok hatályában tartását indítványozta. Kiemelte, hogy a felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás nem tartalmazza azokat a tényeket, amelyekre a védő a felülvizsgálati indítványban hivatkozik, és amelyre jogi álláspontját alapítja.

A Legfelsőbb Bíróság Be. 425. §-a szerinti nyilvános ülésén a védő és a legfőbb ügyész képviselője a korábban írásban kifejtettekkel egyező tartalommal szólalt fel.

III. A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatot a Be. 423. § (4) és (5) bekezdésében foglaltak értelmében, a védő indítványa alapján a Be. 416. § (1) bekezdés a) és b) pontja szempontjából, míg hivatalból a c) pont szempontjából vizsgálta felül. Ennek keretében megállapította, hogy a terhelt bűnösségének megállapítására az anyagi jog szabályainak megsértése nélkül került sor és a cselekmény minősítése is törvényes, ami a büntetés mértékének vizsgálatát kizárja. Nem észlelt a Legfelsőbb

Bíróság olyan abszolút eljárási szabálysértést sem, amely hivatalból a 416. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazására adna alapot.

A védő felülvizsgálati indítványában foglaltakkal kapcsolatosan elsődlegesen azt szükséges rögzíteni, hogy a felülvizsgálat a büntetőeljárási törvény rendszerében rendkívüli jogorvoslat, amelyre az eljárási törvény csak az általa tételesen megjelölt okok esetében nyújt lehetőséget. A felülvizsgálati eljárás alapvető szabálya a Be. 423. § (1) bekezdésének előírása, mely szerint a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó. A felülvizsgálati indítványban a jogerős határozat által megállapított tényállás nem támadható.

E szabály alkalmazásából következik, hogy a felülvizsgálati indítványban hivatkozott jogkérdések kizárólag a jogerős határozatokban rögzített tényállás tükrében tehetők vizsgálat tárgyává és nem vehetők figyelembe azok a felvetések, amelyek – akár az eljáró bíróságok mérlegelő tevékenységének támadásával, akár anélkül – a jogerős határozatban rögzített tényadatokról eltérő tényeken alapulnak.

Márpedig a jelen ügyben benyújtott felülvizsgálati indítvány jogi okfejtése – minden ellenkező hivatkozással szemben – az alapul szolgáló ítéletben foglalt tényállást figyelmen kívül hagyja. Az irányadó tényállás szerint ugyanis a terhelt visszatolatott, a sértett ordítva hozzá rohant, amikor a terhelt minden előzmény nélkül őt két-három alkalommal arcul ütötte. A felülvizsgálati indítványban foglaltak szerint azonban ettől eltérően a sértett kezét támadásra emelte és magatartása fenyegető volt. Amikor a terhelt őt egy ízben megütötte, utána is támadó magatartást tanúsított, konok, kitartó szándék volt rá jellemző. A felülvizsgálati indítvány ezen eltérő tényadatokon alapulván igyekszik a terhelt jogos védelmi helyzetét megalapozni.

A felülvizsgálatra irányadó szabályok értelmében azonban a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati indítvány eltérő tényekre alapított jogi fejtegetését érdemben nem vizsgálhatja. Szükséges rögzíteni, hogy az ítéleti tényállás alapján a terhelt jogos védelmi helyzete fel sem merülhet, hiszen az a sértett támadó magatartását nem tartalmazza, az, hogy ordítva a sértetthez rohant, támadásként semmiképpen sem értékelhető. Egyébként az ítéleti tényállás alapján jogos védelmi helyzetre a felülvizsgálati indítvány sem hivatkozik.

A kifejtettekből következően a terhelt jogos védelmi helyzetének megállapítására nincs alap, így a terhelt bűnösségének megállapítása a büntető anyagi jog szabályainak helyes alkalmazásával történt. A cselekmény minősítése törvényes, a

kiszabott büntetés mértéke a rendkívüli jogorvoslat keretében nem vizsgálható.

A kifejtettek alapján a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, ezért a megtámadott határozatokat a Be. 426. §-a értelmében hatályában fenntartotta.

A végzés elleni fellebbezést a Be. 3. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 416. § (4) bekezdés b) pontja zárja ki. A Be. 418. § (3) bekezdése alapján minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt. A Be. 421. §-ának (3) bekezdése rögzíti, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Legfelsőbb Bíróság mellőzheti.

Budapest, 2009. év december hó 3. napján

Dr. Schäfer Annamária s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Sándor s.k.
előadó bíró, Dr. Csere Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

bírósági ügyintéző
Kné